

5. [Af Franske Undersaatters Varer, som paa Engelske, Svenske eller Hollandske Skibe føres, skal i Sundet og Belterne betales, ligesom de i franske Skibe vare indladte; dog at det med gode Certificater (være sig fra franske Steder eller andre Steder i Østersøen) bevises, at Varerne ei andre end franske Undersaatter tilhøre.]

6. [De Franske skal af deres Gods og Varer i de Danske Lande ei erlægge større ind- eller udgaende Told end Danske Undersaatter. Samme Frihed have og de Danske i de franske Lande. Saa ere og disse frie for at svare Fragttolden, 50 Sous af Tønden, i alle Tilfælde, undtagen (som det for Hollænderne og Hanse-Stæderne er regleret), naar de i en fransk Havn indtage Varer, at udlosse i en anden Fransk Havn.]

7. [Franske som besøge Danske Lande eller sig der opholde og handle, skal ei betale anden Told end Danske Undersaatter; Iligemaade skal de Danske i Frankrig ei erlægge anden Told end de Franske.]

8. [Told og Paalæg maae paa ingen af Siderne under noget Paaskud forhøies, saa længe denne Tractat vedvarer, som er i 15 Aar, til den 23 Aug. 1757; Og skal begge Kongerne et Aar før denne Termins Forløb forenes om at forlænge den.]

9. [I disse 15 Aar skal alle Franske Skibe og Varer i Sundet ei visiteres; Men man skal aldeles troe Skipperne, naar de forevise lovlige Breve, hvormed de sig kan have forsynet, for at tiene til Passer, og at forklare, hvad Told de bør betale; Og saasnart samme er betalt, maae de frit uden videre Ophold bortseile, og de ere ikke engang pligtige at arretere sig ved Khavn paa Drooghen. Men befindes nogen at ville giøre nogen Svig eller Underslæb i slig Told til Kongen af Danmark, da skal den Franske Konge paa Anmodning, søge pligt at forekomme og af al Magt at forhindre, saa at Kongen af Danmark Ret og Billighed vederfares.]

10. [De Franske Skibe og Kiøbmænd, som Sundet passere, maae indeholde denne Tolds Erlæggelse indtil deres Tilbagekomst, dog at de medbringe rigtige Certificationer og Beviser under den Franske Konges eller Admirals Segl, efter Sædvane, at samme Skibe de Franske tilhøre, samt, inden de fare igiennem og forbi, i Helsingør stille nøiagtig Caution for Betalingen, at den enten skal skee ved samme Skibes Tilbage-

komst paa det ordentlige Sted til dem, som Kongens af Danmarks Told-Rettighed oppebære, eller inden 3 Maaneder i det seneste, om de ei inden den Tid vare komne tilbage.]

11. [Told-Sedler, eller Beviser for ovenmeldte Tolds Erlæggelse, skal til Skibs-Capitainerne leveres, og bør Stykkeviis indeholde den oppebaarne Told af hvert Slags Varer især, for dermed at bevise, at ei mere, end sig bør, er fordret; med mindre bemeldte Capitainer til deres Expeditioners snarere Befordring ere fornøiede med et Beviis, som udi en og samme Artikel indeholder den af hele Ladningen erlagte Told.]

12. [Saasnart Franske Skibe til Helsingør eller i andre Danske Havne ankomme, skal deres Passer uden Ophold expederes, og ingen, hvad Nation de og tilhøre, ei engang Danske Skibe, herudi for dem have Fortrinet. Ligeledes skal og i de franske Havne med Danske Skibe forholdes.]

13. [De Franske Skibe, som eengang have betalt Tolden i Sundet og siden anlande ved Kysterne af Skaane, i Kattegattet, ved Anholdt og Læsø eller der omkring, ja om de end vare komne i Østersøen, men formedelst Storm, Modvind eller i andre Maader nødte igien i Sundet at komme tilbage, skal ei Sundets Told anden Gang eller nogen anden Bekostning betale.]

14. [Med bemeldte til Khavn destinerede Skibe skal det, i Henseende til Tolden i Sundet, ligesom med Danske forholdes.]

15. [De Franske Skibe, som forbiseile Glückstad og andre danske Steder ved Elven, skal baa- de deres Hen- og Hiem-Reise med deres Varer og Korn være frie for Told og i Almindelighed for al anden Paalæg, Visitation, Ophold og Molest, undtagen alene, naar Kongen af Danmark er i Krig, eller der er nogen skiellig Aarsag til Mistanke, at disse Skibe vil tilføre Hans Fiender nogle af de i 26 § anførte Contrabande Varer.]

16. [Naar disse Magters Undersaatter nærmere sig det andet Riges Kyster, ere de ei forbundne i nogen Havn at indseile, dersom deres Kaas ikke did var stillet, men have Frihed deres Reise uden Ophold at fortsætte; Og i Fald de i nogen Havn indløbe, og finde for got sig der at opholde, maae de ei tvinges deres Varer at losse, ombytte eller sælge, men de maae frit derover disponere, saasom de til deres Fordel tienligst eragte.]